

ΚΑΜΙΑ ΑΝΑΜΟΝΗ! ΑΤΩΝΑΣ ΤΩΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ!

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟΥ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟΥ ΤΗΣ ΕΝΙΑΙΑΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΗΣ ΚΙΝΗΣΗΣ

Ζούμε σε μια εκρηκτική εποχή **τρομερών δυσκολιών** για την κοινωνική πλειοψηφία με την άνευ προηγουμένου επίθεση που έχει εξαπολύσει ο αστικός συνασπισμός εξουσίας αλλά και **πρωτόγνωρων δυνατοτήτων**. Δυνατοτήτων που έφερε στο προσκήνιο η όξυνση της ταξικής πάλης με τους αγώνες που αναπτύσσονται στην Ελλάδα και διεθνώς. 20 χρόνια μετά τη διακήρυξη του «τέλους της ιστορίας» και των ταξικών αγώνων, η αναδείξεις του καπιταλισμού ως μοναδικού δρόμου, όλα δείχνουν πώς αλλάζει άρδην το γενικό στίγμα της εποχής και ότι το ιστορικό προβάδισμα μπορεί να διεκδικηθεί και να κατακτηθεί από τις δυνάμεις της εργασίας και της νεολαίας.

Η περίοδος που διανύουμε σφραγίζεται από το **βάθεμα και την περιπλοκή της διεθνούς κρίσης** που μασιάζει το σύνολο του καπιταλιστικού κόσμου και ιδιαίτερα την Ευρωζώνη και την Ελλάδα. Τρία χρόνια μετά το πρώτο ξέσπασμα της και τις διάφορες μορφές που εκδηλώθηκε – χρηματοπιστωτική κρίση, «κρίση χρέους», κρίση του Ευρώ, παγκόσμια ύφεση- είναι φανερό ότι **εισέρχεται σε μια νέο περίοδο αποσταθεροποίησης**. Η διεύρυνση της κρίσης και στις μέχρι πρότινος ισχυρές οικονομίες των χωρών της δύσης (χαρακτηριστική η παροχή «βοήθειας από το ΔΝΤ και στην Ιταλία), παρά τις προσπάθειες υπέρβασης της μέσω του χτυπήματος στα εργασιακά δικαιώματα και την αλλαγή στις νομισματικές πολιτικές, δείχνει ακριβώς το μέγεθος και τη φύση της κρίσης, που δεν πρόκειται για μια απλή κρίση χρέους αλλά για μια πολύ πιο βαθιά δομική καπιταλιστική κρίση υπερσυσσώρευσης. Η μεταφορά και η εκδήλωση της κρίσης από την περιφέρεια στις καπιταλιστικές μητροπόλεις καθώς και η αδυναμία εύρεσης αστικής στρατηγικής υπέρβασης έρχεται να διαψεύσει την κυρίαρχη ρητορεία περί «τεμπέληδων Ελλήνων» και «απειθαρχου νότου» και να επιβεβαιώσει το **δομικό χαρακτήρα της**. Ο αντιφατικός τρόπος με τον οποίο γίνεται προσπάθεια να επιτευχθεί η σταθεροποίηση του συστήματος, η όξυνση των αντιθέσεων μεταξύ επιμέρους αστικών τάξεων (χαρακτηριστικό πεδίο ανάπτυξης τους αποτελούν τα «σχέδια» για την πορεία της Ευρωζώνης) αλλά και η αδυναμία ενσωμάτωσης λαϊκών τάξεων σε ένα νέο θετικό πρόταγμα, που διαφαίνεται από την άνοδο των ταξικών αγώνων διεθνώς, δείχνουν τα όρια των προσπαθειών των κυρίαρχων τάξεων για διέξοδο από τον κυκλώνα της κρίσης. Ταυτόχρονα οξύνονται οι ενδοιμπεριαλιστικές αντιθέσεις, πράγμα που σηματοδοτεί την εν δυνάμει μεταβολή του συσχετισμού δύναμης σε οικονομικό και πολιτικό επίπεδο. Με στόχο αρχικά την αύξηση της κερδοφορίας και δευτερευόντως την αύξηση των σφαιρών επιρροής από τα επιμέρους ιμπεριαλιστικά κέντρα.

Το Ευρώ παραμένει το πλέον διαδεδομένο και στρατηγικό σχέδιο στους κόλπους των ευρωπαϊκών αστών για έξοδο από την κρίση. Αυτό εξηγεί τη λυσασμένη μάχη που δίνεται πολιτικά και ιδεολογικά από τις ευρωπαϊκές κυβερνήσεις ώστε να μην βγει η Ελλάδα από το νόμισμα. Η σωτηρία του Ευρώ περνάει μέσα από την επιβολή άγρων, αντιλαϊκών μέτρων, τις παρεμβάσεις δημοσιονομικού χαρακτήρα και την ενίσχυση του ρόλου των υπερεθνικών οργανισμών παρακάμπτοντας και δρώντας συμπληρωματικά με τους εθνικούς αστικούς θεσμούς. Γίνεται ακόμη πιο ξεκάθαρο ότι η εναντίωση στην αντιλαϊκή πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΔΝΤ περνά σήμερα αναμφισβήτητα μέσα από την ρήξη με το ευρώ και την πολιτική που αυτό επιβάλλει.

Παγκοσμίως η ταξική πάλη οξύνεται. Από την καρδιά του σύγχρονου καπιταλισμού με το κίνημα Occupy Wall Street και τις απεργίες στο Γουισκόνσιν και του Οκλαντ μέχρι τις αραβικές εξεγέρσεις, το μεγαλειώδες φοιτητικό κίνημα στη Χιλή και τον αγώνα ενάντια στον αφοπλισμό του λαϊκού απελευθερωτικού στρατού στο Νεπάλ, οι λαοί κλιμακώνουν τον αγώνα τους.

Από την άλλη στην Ελλάδα, η εισβολή του λαϊκού παράγοντα στο προσκήνιο κατάφερε να σφραγίσει τις εξελίξεις και να μεγαλώσει το ρήγμα που έχει δημιουργηθεί μεταξύ του αστικού συνασπισμού εξουσίας και των λαϊκών στρωμάτων. Ρήγμα που αναμφίβολα οφείλεται στην γενικότερη αδυναμία αστικού σχεδίου υπέρβασης της κρίσης προκαλώντας κρίση στις σχέσεις εκπροσώπησης, τις εσωτερικές αντιθέσεις, τη διάρρηξη των παραδοσιακών συμμαχιών του κεφαλαίου. Το νέο δυναμικό στοιχείο ωστόσο **είναι η αδυναμία του να καθυποτάξει τις ανερχόμενες, ανατρεπτικές, μαζικές αγωνιστικές τάσεις του λαού**. Οι μαζικές απεργιακές κινητοποιήσεις του προηγούμενου έτους, το κίνημα των πλατειών, η πρόσφατη έξαρση του φοιτητικού κινήματος και οι μεγαλειώδεις καταλήψεις είναι ενδεικτικές. Κορυφαία εκδήλωση αυτών των τάσεων είναι η **48 ωρη απεργία στις 19-20/10 και ο μαζικός ξεσηκωμός στις παρελάσεις της 28ης Οκτωβρίου που αποτελούν ένα ανώτερο ποιοτικό βήμα** στην παρατεταμένη ταξική αντιπαράθεση που ξεκίνησε με το μνημόνιο, όπου ο λαός είτε το δικό του ΟΧΙ και δεν περιορίστηκε μόνο στο αίτημα «να μην περάσουν τα μέτρα» αλλά **έθεσε ως αίτημα την ανατροπή της ίδιας της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ και του σφαγείου ΕΕ-ΔΝΤ**. Βήμα, καθώς και επειδή ο λαός, σε μεγάλα τμήματα, πήρε μέρος στις πολυμορφες κινητοποιήσεις, και **αναδείχθηκε ως συλλογικό υποκείμενο μέσω των συνδικάτων, μαζικών φορέων, αλλά και συνελεύσεων σε χώρους δουλειάς και τις γειτονιές**.

Αυτή την ανοδική τάση του λαϊκού κινήματος έρχεται κυρίαρχα να αναχαιτίσει επιθετικά αλλά και να ενσωματώσει η **δημιουργία «κυβέρνησης εθνικής σωτηρίας»**, υπό τη δαμόκλειο σπάθη της χρεοκοπίας, που στηρίζεται από το **μαύρο μέτωπο ΠΑΣΟΚ-ΝΔ-ΛΑΟΣ και έχει Πρωθυπουργό τον τραπεζίτη Παπαδήμο**. Μπροστά στη δυνατότητα το λαϊκό και εργατικό κίνημα να γίνει ένα αντίπαλο δέος ανατροπής της επίθεσης, το αστικό πολιτικό σύστημα πραγματοποιεί μια επιθετική αναδίπλωση με στόχο την **πολιτική-αυταρχική θωράκιση του και την κλιμάκωση της αντιλαϊκής επίθεσης «κατά του εχθρού λαού»**, κάτι που δεν θα μπορούσε να κάνει μόνη της η κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ, παρά την εγχώρια και διεθνή στήριξη. Στόχος αυτής της κυβέρνησης είναι, μέσα από μία πρωτοφανή ιδεολογική τρομοκρατία, **να εφαρμόσει όλα τα αντιλαϊκά μέτρα μαζικής εξαθλίωσης που έχουν ήδη ψηφιστεί με την «αναγκαία αποφασιστικότητα», να ψηφίσει τη νέα «δανειακή σύμβαση» και το νέο Προϋπολογισμό λιτότητας** που θα βάλει τα οικονομικά, κοινωνικά και δημοκρατικά δικαιώματα του λαού «στο γύψο» τις επόμενες δεκαετίες και **να μας δέσει ακόμα πιο στενά στο άρμα του Ευρώ και τη ΕΕ**. Είναι κυβέρνηση πολέμου ενάντια στο λαό και τη νεολαία, είναι πέρα και έξω από τη λαϊκή βούληση, δεν έχει καμία λαϊκή νομιμοποίηση και δεν πρέπει να έχει καμία περίοδο χάριτος.

Το ΠΑΣΟΚ έχοντας αναλάβει μέχρι τώρα επιτελικό ρόλο στην επίθεση ως κυβέρνηση, παρουσιάζει μια δραματική καθίζηση της επιρροής του, ιδιαίτερα σε στρώματα με τα οποία παραδοσιακά είχε ισχυρούς δεσμούς. Η ανάδειξη του ΠΑΣΟΚ σε κύριο εκφραστή των αστικών συμφερόντων κορυφώνεται, ενώ στα πλαίσια αδυναμίας υπογραφής ενός νέου κοινωνικού συμβολαίου στα πρότυπα της σοσιαλδημοκρατίας, δημιουργείται η δυνατότητα απεικλιβισμού κοινωνικών δυνάμεων που είτε αναζητούν ένα διαφορετικό κοινωνικό συμβόλαιο, είτε, και αυτό αποτελεί υπαρκτό ρεύμα, έρχεται σε ρήξη με λογικές συνδιαχείρισης. Η τάση αυτή εκφράζεται με ακραία αντιφατικό τρόπο σε μια σειρά σωματείων και εργατικών κέντρων (ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ, ΠΟΕ-ΟΤΑ, Σιδεροδρομικοί). Παρόλα αυτά, στο χώρο της κεντροαριστεράς, αναπτύσσονται σχέδια ενσωμάτωσης του κόσμου της βάσης του ΠΑΣΟΚ, προτάσσουν την αντιπολίτευση – είτε από τα μέσα είτε και από τα έξω – με το ΠΑΣΟΚ, πάντα μέσω του κοινοβουλευτικού δρόμου και με προσανατολισμό την αναζήτηση του παλιού καλού ΠΑΣΟΚ και μιας άλλης διαχείρισης στα πλαίσια του συστήματος. Η ΝΔ με τη συμμετοχή της στην κυβέρνηση Παπαδήμου έχασε ακόμα και το όριο αντι-μνημονιακό προφίλ που προσπαθούσε να φτιάξει, στερνώντας έτσι μια πολύτιμη εφεδρεία του συστήματος, ως εναλλακτικός διαχειριστής της αστικής επίθεσης. Η υπευθυνότητα του εναλλακτικού διαχειριστή αποτελεί βασικό στοιχείο για τη σταθερότητα του αστικού συνασπισμού εξουσίας. Η μεγάλη διαφορά της από το ΠΑΣΟΚ σε δημοσκοπικό επίπεδο δεν την κάνει ηγεμονική δύναμη στο αστικό στρατόπεδο, πολύ δε περισσότερο στη συνείδηση των πληθόμενων κομματιών. Το ΛΑΟΣ με τη συμμετοχή του στην κυβέρνηση ήρθε να επιβεβαιώσει το ρόλο του ως ακροδεξιό δεκανίκι του συστήματος την ίδια στιγμή που στο εσωτερικό του δρουν ακραία φασιστικά στοιχεία και μάλιστα καταλαμβάνουν υπουργικούς θώκους. Με την ενεργή εμπλοκή του και από κυβερνητικές θέσεις στην υλοποίηση της επίθεσης συμβάλλει ώστε να μεταπολιτιστεί συνολικά το φάσμα της συζήτησης προς τα δεξιά ώστε να προηγηθούν πτυχές της επίθεσης.

Το ΚΚΕ παρά τις θετικές μεταπολίσεις που πραγματοποιεί το τελευταίο χρονικό διάστημα κάτω από την πίεση του κινήματος και της εξ' αριστερών κριτικής του, παρουσιάζει στρατηγικές ανεπάρκειες στην πολιτική του πρόταση για το κίνημα. Υιοθετεί το «Κάτω η κυβέρνηση και τα κόμματα που τη στηρίζουν» αλλά με εκλογές αρνείται τον «αριστερό κυβερνητισμό» ωστόσο προτείνει μια λαϊκή εξουσία που θα έρθει μέσα από την αλλαγή των κοινοβουλευτικών συσχετισμών υποτιμώντας τη δυνατότητα του κινήματος να πετυχαίνει νίκες στο σήμερα, σαν αποτέλεσμα του στρατηγικού του ελλείμματος να αθροίσει ένα πολιτικό σχέδιο ανατροπής της επίθεσης. Τα αντιφατικά χαρακτηριστικά που προκύπτουν από τις πολιτικές μεταπολίσεις και τις διεργασίες στο εσωτερικό του αποτυπώνονται και στις διαδικασίες του μαζικού κινήματος, όπως αυτή της απεργίας της 20ης Οκτώβρη, που ενώ βρέθηκε με τα υπόλοιπα κομμάτια του κινήματος, επέλεξε την πολιτική και οργανωτική περιχαράκωση σε σχέση με αυτά. Είναι επίδικο στο επόμενο χρονικό διάστημα κάτω από την πίεση αυτή να επέλθουν αλλαγές στον τρόπο με τον οποίο το ΚΚΕ δρα και ασκεί πολιτική, σε μια κατεύθυνση αγωνιστικής ταξικής ενότητας

Ο ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ με την αντιφατική συμμετοχή του στο κίνημα, από τη μια αδυνατεί να διατυπώσει γραμμική ρήξη με το Ευρώ, την ΕΕ και το δημόσιο χρέος και από την άλλη με τον αριστερό κυβερνητισμό του και την εμμονή στο αντιμνημονιακό μέτωπο, θέτει όρια όσον αφορά τη στρίψη του κινήματος. Ενώ ο ρόλος που επιθυμεί για το κίνημα είναι να αποτελεί «διαπραγματευτικό χαρτί» σε σχέδια αριστερών κυβερνήσεων, πράγμα που δημιουργεί σημαντικές αντιφάσεις στο εσωτερικό του. Η άνοδος του λαϊκού κινήματος και η εξ' αριστερών κριτική οξύνουν αυτές τις αντιφάσεις.

38 χρόνια μετά την εξέγερση του Νοεμβρίου η είσοδος στην κυβέρνηση τεχνοκρατών – ανθρώπων του κεφαλαίου και των υπερεθνικών οργανισμών, των μινιτών της χούντας και του Μεταξά δεν συνιστά απλά «θεσμική εκτροπή» αλλά και ποιοτική τομή στους όρους άσκησης εξουσίας και στην περαιτέρω αντιδραστικοποίηση του αστικού μπλοκ εξουσίας.

ΕΠΙΒΕΣΗ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ# Ο ΝΟΜΟΣ ΕΚΤΕΛΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΑΡΧΟ ΜΕΤΩΠΟΥ ΠΑΣΟΚ-ΝΔ-ΛΑΟΣ

Η πρωτοφανής συμπαρατάξη των τριών κομμάτων (ΠΑΣΟΚ-ΝΔ-ΛΑΟΣ) για την ψήφιση ενός εκπαιδευτικού νόμου και μάλιστα μέσα στο καλοκαίρι, ο οποίος έρχεται να κατοχυρώσει και θεσμικά τη μετάλλαξη αυτού που οριζόταν από τη μεταπολίτευση και μετά ως πανεπιστήμιο, αποκαλύπτει τη βαθύτερη επιδίωξη όλων των δυνάμεων του συστήματος για υπέρβαση της οικονομικής κρίσης σε βάρος των εργαζομένων και της νεολαίας. Προσπαθώντας ταυτόχρονα να «κάνουν την κρίση τους ευκαίρια».

Για τις δυνάμεις του κεφαλαίου, τόσο στην Ελλάδα όσο και διεθνώς, η απάντηση απέναντι στη κρίση είναι μία: Η δημιουργία ενός νέου μοντέλου εργαζομένου, όπως το θέλουν αυτοί για την εξυπηρέτηση της κερδοφορίας τους. Ενώ εργαζομένου ο οποίος θα είναι: Ευέλικτος, με πολύ πιο ελαστικές σχέσεις εργασίας, Φθηνός, δηλαδή όσο το δυνατόν πιο ανέξοδος για τον εργοδότη. Ειδικευμένος και αναλόγιστος, ο οποίος δε θα έχει διευρυνμένη αντίληψη του εργασιακού του αντικείμενου και ο οποίος ως εκ τούτου δεν μπορεί να «στερωθεί» μακροπρόθεσμα σε μια θέση εργασίας. Εξατομικευμένος, με παντελή έλλειψη συλλογικών αναπαράστασεων, στην προοπτική μιας ατομικής – άρα πιο αναποτελεσματικής – διαχείρισης της πραγματικότητας που βιώνει. Για τη δημιουργία και τη μακροχρόνια ύπαρξη ενός τέτοιου μοντέλου, είναι προφανώς αναγκαίες ριζικές αλλαγές στο σύνολο των εκπαιδευτικών μηχανισμών:

• **Τσάκισμα της Εργασιακής Προστασίας – Κατάρνηση της Συλλογικής Κατοχύρωσης του Πτυχίου.** Ο νέος νόμος διασπά επί της ουσίας την ενιαιότητα του τίτλου σπουδών και καταστρέφει το ενιαίο γνωστικό αντικείμενο. Αποστοιχίζει πλήρως τα επαγγελματικά και εργασιακά δικαιώματα που το πτυχίο κατοχυρώνει, μέσω των τριών κύκλων σπουδών (bachelor, master, διδακτορικό), με το σύστημα ECTS στην κατεύθυνση Κεντρικού Ευρωπαϊκού Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης, με τα ατομικά/ευελίκτα προγράμματα σπουδών. Ταυτόχρονα εντάσσει τα πτυχία στο Εθνικό Πλαίσιο Προσόντων (ΕΠΠ) σε οκτώ βαθμίδες. Τελικά οι σπουδές μετατρέπονται σε ένα άθροισμα διάσπαρτων ατομικών δεξιοτήτων και πληροφοριών, βάζοντας το φοιτητή – μελλοντικό εργαζόμενο σε μια διαδικασία ανταγωνισμού ενάντια σε οποιαδήποτε μορφή συλλογικής κατοχύρωσης. Αυτή η διαδικασία είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τη μη ύπαρξη συλλογικών συμβάσεων στην εργασία.

• **Ένταση της Επιχειρηματικής και Ανταποδοτικής Λειτουργίας των Ιδρυμάτων.** Ο νέος νόμος – πλαίσιο για την εκπαίδευση έχει σαν βασικό στόχο την υλοποίηση και επιτάχυνση της επιχειρηματικοποίησης των πανεπιστημίων, δηλαδή την οργανική και στενή σύνδεσή τους με την αγορά και της εκάστοτε επιδιώξεις του κεφαλαίου. Πιο συγκεκριμένα η χρηματοδότηση των ΑΕΙ και ΤΕΙ συνδέεται άμεσα με την ανταπόκριση στα κριτήρια της αξιολόγησης. Προφανώς υπό τη δαμόκλειο σπάθη της περικοπής της χρηματοδότησης μεθοδεύεται η πλήρης

ευθυγράμμιση των ιδρυμάτων με τη στρατηγική του κεφαλαίου και με τις επιδιώξεις της αγοράς. Πράγμα δεν περιορίζεται στις διοικητικές υπηρεσίες αλλά γενικεύεται και καθιερώνεται σε κυρίαρχες όψεις του πανεπιστημίου δηλαδή την αποδοτικότερη για το κεφάλαιο οργάνωση της παραγωγής της έρευνας και της παραγόμενης γνώσης. Όχι μόνο αυτό αλλά το νέο νομοσχέδιο περιλαμβάνει ακόμα και τη χρηματοδότηση θέσεων καθηγητών και νωστικών αντικειμένων από ιδιώτες, μετατρέποντας έτσι τα φοιτητικά αμφιθέατρα σε άμεσο προθάλαμο μεγάλων ιδιωτικών συμφερόντων. Τέλος, στα νέα μέτρα περιλαμβάνονται και λειτουργίες όπως τα φοιτητικά δάνεια που θα συνδεθούν με την απόδοση των φοιτητών και την προσφορά της εργασίας τους εντός του πανεπιστημίου.

• **Αυταρχικοποίηση της Λειτουργίας του Πανεπιστημίου και Εντατικοποίηση των Σπουδών.** Οι εντατικοποιημένοι ρυθμοί σπουδών, τα προαπαιτούμενα, οι αλυσιδένειες μαθημάτων και οι διαγραφές φοιτητών έρχονται να συμπληρώσουν το πάλι του νέου πανεπιστημίου. Επιτυγχάνεται έτσι, η όξυνση των ταξικών φραγμών, ενώ ο ελεύθερος χρόνος εξαφανίζεται. Ταυτόχρονα, εντείνεται η πειθαρχηση της νεολαίας, η οποία θωπείται στον ατομικό δρόμο και στον ανταγωνισμό μεταξύ της. Μέσα από την προσπάθεια υποταγή του φοιτητή στο καθηγητικό κατεστημένο εμπέδνεται η υπαταγή του ως αυριανός εργαζόμενος στην εργοδοσία. Παράλληλα, στο νέο πανεπιστήμιο των αυταρχικών συμβολικών διοικήσεων και των manager οι αποφάσεις των φοιτητών δεν θα διαδραματίζουν κανένα ουσιαστικό ρόλο καθώς η δυνατότητα παρέμβασης των φοιτητικών συλλόγων απαγορεύεται. Τέλος, με αυτό τον τρόπο, η κυβέρνηση θα καταφέρει να υλοποιεί αναιμάκτα τις εκάστοτε αναδιαρθρωτικές τομές, θωρακίζομενη απέναντι στις φοιτητικές αντιστάσεις.

• **Κατάρνηση κάθε έννοιας Δημόσιας και Δωρεάν Παιδείας.** Στα πλαίσια της συνολικότερης λιτότητας, η δραματική μείωση της χρηματοδότησης των ιδρυμάτων οδηγεί ήδη σε κλείσιμο και συγχωνεύσεις σχολών. Επίσης μετακυλύεται το κόστος φοίτησης στους φοιτητές μέσω της επιβολής διδάκτρων, της σταδιακής κατάρνησης των δωρεάν συγγραμμάτων, της περικοπής παροχών όπως η σίτιση και η στέγαση και μέσω της καθιέρωσης φοιτητικών δανείων. Όλα αυτά αναδεικνύουν πως στο νέο πανεπιστήμιο θα αποτελεί ξένο σώμα κάθε έννοια δημόσιου και δωρεάν.

• **Κατάρνηση του Ασύλου.** Καταργείται ο θεσμός του ασύλου, ένας θεσμός κατάκτηση του λαϊκού κινήματος, προκειμένου να αποφευχθεί η συγκρότηση πολιτικά επικίνδυνων κινήματων και ριζοσπαστικών πρακτικών. Σκοπός της κατάρνησης είναι επίσης, να σταματήσουν τα πανεπιστήμια να αποτελούν κέντρα αμφισβήτησης της κυρίαρχης πολιτικής και πρόσπισης των φοιτητικών και λαϊκών αγώνων. Το φοιτητικό και ευρύτερα το λαϊκό κίνημα θα υπερασπιστεί και θα κατοχυρώσει το άσυλο στην

ΑΤΟΝΙΣΤΙΚΗ-ΤΑΞΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΣΥΓΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ - ΜΝΗΜΟΝΙΟΥ - ΕΕ - ΔΝΤ

Μπροστά στη βαρβαρότητα του καπιταλισμού και τις εκρηκτικές καταστάσεις που δημιουργεί η κρίση αλλά και με τους αγώνες που αναπτύχθηκαν, όλα είναι διαφορετικά. **Όλα δείχνουν πως μπαίνουν στην καρδιά μια αναμέτρησης που όμοια της δεν έχει ξαναγνωριστεί η Ελλάδα μεταπολεμικά. Το μεγάλο ζητούμενο είναι ξαναβρεθεί στο προσκήνιο ο εργαζόμενος λαός, η νεολαία και το κίνημα τους.** Για να γίνει αυτή η αναγκαία πράξη, χρειάζεται να οικοδομηθεί άμεσα ένα πολιτικό αντίπαλο δέος μέσα στην ελληνική κοινωνία, **ένα κοινωνικο-πολιτικό μέτωπο ρήξης κι ανατροπής της άθλιας ταξικής κυβέρνησης αστικής σωτηρίας**, και συνολικά του μάρκου μετώπου ΠΑΣΟΚ-ΝΔ-ΛΑΟΣ, για να σαρωθεί το σύγχρονο σφάγείο ΕΕ-ΔΝΤ. Ένα μέτωπο που στην προμετωπίδα του θα έχει την

αποδέσμευση από την ΕΕ και την ΟΝΕ, τη διαγραφή του χρέους, την εθνικοποίηση των τραπεζών και στρατηγικών πύλων της οικονομίας κάτω από εργατικό έλεγχο καθώς και την αναδιανομή του πλούτου υπέρ των εργαζομένων και του λαού. Ένα μέτωπο ρήξης και ανατροπής που θα έχει κορμό το ταξικά ανασυγκροτημένο και πολιτικά επικίνδυνο εργατικό κίνημα διαρκείας και θα συμπεριλαμβάνει τα σύμμοχα λαϊκά στρώματα κόντρα στον κυβερνητικό και αστικοποιημένο συνδικαλισμό των ΓΣΣΕ-ΑΔΕΔΥ, αποφεύγοντας λογικές περιχαράκωσης. Γι' αυτό και ο συντονισμός πρωτοβάθμιων σωματείων αποτελεί ένα ελιθοφόρο όχημα, το οποίο οφείλει να διευρυνθεί και με άλλους αγωνιστές, σωματεία, ομοσπονδίες και συνδικάτα και να αποτελέσει ένα διακριτό ρεύμα μέσα στο εργατικό κίνημα, ένα

ρεύμα που με όρους αγωνιστικής ταξικής ενότητας θα προεβεί τα δικαιώματα του κόσμου της εργασίας. Η δημιουργία λαϊκών επιτροπών στις γειτονιές και η αναζωπύρωση των συνελεύσεων στις γειτονιές αυτές απέναντι στα νέα μέτωπα που ανοίγονται – εφεδρείες, χαράτσια, ιδιωτικοποιήσεις – αποτελούν κομβικό σημείο στην προσπάθεια του κινήματος να ενδυναμωθεί και να αναπτύξει σοβαρές κοινωνικές αντιστάσεις. Στα πλαίσια αυτά και το **φοιτητικό κίνημα καλείται να συνδράμει σε αυτήν την υπόθεση απ' τη σκοπιά της νεολαίας εκφράζοντας παράλληλα τις συνολικότερες αγωνιστικές τάσεις και διεργασίες που λαμβάνουν χώρα στους κόλπους της και συγκροτώντας ένα ανατρεπτικό πολιτικό ρεύμα εντός της.**

ΑΠΑΝΤΑΜΕ ΜΕ ΕΝΑ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Αντικυβερνητικό, αντιΕΕ, αντι-ΔΝΤ, αντι-μνημονιακό, ανατρεπτικό, που θα διαμορφώνει ένα πλειοψηφικό ρεύμα αμφισβήτησης της κυρίαρχης πολιτικής, στη βάση της υπεράσπισης των συμφερόντων και των αναγκών της σπουδάζουσας νεολαίας, απ' τη σκοπιά της εργασιακής προοπτικής και των όρων φοίτησης, που δε θα αρκείται στην υπεράσπιση των κεκτημένων και τους αγώνες εντός ορίων, που θα παλεύει να πληρώσει την κρίση το κεφάλαιο. Που θα συγκρούεται με την πολιτική αυτή, κατανοώντας ότι ο δρόμος της ανατροπής στο πλευρό των εργαζόμενων αποτελεί τη μόνη λύση για τα συμφέροντα μας ως απάντηση στην κρίση του συστήματος. Που θα συγκρούεται με τη συγκυβέρνηση ΠΑΣΟΚ-ΝΔ-ΛΑΟΣ και κάθε άλλο επίδοχο διαχειριστή της ίδιας πολιτικής. Που θα παλεύει για σύγκρουση και ρήξη με την ΕΕ στην κατεύθυνση διάλυσης τέτοιων ολοκληρώσεων καθώς είναι ενάντια στα συμφέροντα εργαζομένων και νεολαίας. Που θα παλεύει για την ανατροπή των μνημονίων, του μεσοπρόθεσμου και όλων των αντιλαϊκών αντεργατικών μέτρων που αυτά φέρνουν που εν τέλει θα παλεύει να ανατρέψει την αντιλαϊκή πολιτική κυβέρνηση-ΕΕ-ΔΝΤ.

Μετωπικό και σύμμαχο το σύνολο των χώρων της εκπαίδευσης. Που θα αποτελεί τον κρίκο ενοποίησης των επιμέρους αγώνων της νεολαίας, για την εμφάνιση ενός ριζοσπαστικού παννεολαιϊστικού κινήματος κόντρα στην πολυδιάσπασή της. Που θα προσπαθεί να συντονίζεται με άλλες αγωνιζόμενες μερίδες της εκπαίδευσης και της κοινωνίας. Που θα παλεύει για έναν ενιαίο και δημοκρατικό συντονισμό των φοιτητικών και σπουδαστικών συλλόγων, που θα προσπαθεί να συντονίζεται με άλλες αγωνιζόμενες μερίδες της εκπαίδευσης και της κοινωνίας. Φοιτητικό κίνημα σε ΑΕΙ και ΤΕΙ γιατί τα συμφέροντα φοιτητών – σπουδαστών είναι κοινά, κοινά με τις ανάγκες και τα δικαιώματα των εργαζομένων και όχι του καθηγητικού κατεστημένου. Με απεύθυνση και κάλεσμα σε κοινό αγώνα προς το μαθητικό κίνημα και τους μαθητές που προετοιμάζονται να γίνουν η γενιά της οικονομικής και κοινωνικής εξαθλίωσης.

Με πανεκπαιδευτική – πανεργατική απεύθυνση, που θα συνδέεται με τους αγώνες των εργαζομένων και της νεολαίας, για τη ανατροπή της αντικειμενικής και αντεργατικής πολιτικής. Που θα δρα εξώστρεφα, θα αγκαλιάζεται από τν κοινωνία και θα αγκαλιάζει όλες τις τάσεις αμφισβήτησης και αγώνα. Που θα αποτελεί πραγματικό πυροδότη κοινωνικών αγώνων απέναντι στην πολιτική που εφαρμόζει η συγκυβέρνηση ΠΑΣΟΚ – ΝΔ – ΛΑΟΣ.

Αμεσοδημοκρατικό και ανεξάρτητο, που θα δημιουργεί τις δικές του μορφές οργάνωσης, αυτοτελείς και ανεξάρτητες από την κατεστημένη πολιτική των εκπροσώπων και των επιτελείων, που θα στηρίζεται στις γενικές συνελεύσεις και στις συντονιστικές τους επιτροπές όπου οι ίδιοι οι φοιτητές θα παράγουν πολιτική με βάση τις ανάγκες και τα δικαιώματά τους. Που λειτουργεί σαν ζωντανό κύτταρο πολιτικής και ζύμωσης του κόσμου του αγώνα, του κάθε αγωνιστή που θα κάνει κτήμα του το συλλογικό συμπέρασμα στη βάση της συνδιαμόρφωσης και της σύνθεσης. Που θα συνδυάζει την παράδοση του νικηφόρου τριπτύχου Συνελεύσεις- Καταλήψεις- Διαδηλώσεις με νέες πολυποικίλες μορφές που αναδείχθηκαν και στη μάχη των πλατειών.

Πανελλαδικό, που θα ενοποιεί το σύνολο της σπουδάζουσας νεολαίας πάνω στη βάση των κοινών αναγκών και δικαιωμάτων της, ενώ θα δρα ενάντια σε κάθε προσπάθεια των καθεστωτικών παρατάξεων να διαπραγματευτούν στο όνομα του φοιτητικού κινήματος τους όρους υποταγής των φοιτητών, ένα φοιτητικό κίνημα που θα συγκροτείται σε ζωντανούς φοιτητικούς συλλόγους. Που θα στηρίζεται στις γενικές συνελεύσεις που θα διεξάγονται ανά τακτά χρονικά διαστήματα, στις οποίες οι ίδιοι οι φοιτητές θα παράγουν πολιτική με βάση τις ανάγκες και τα δικαιώματά τους. Κόντρα στο ΕΣΥΠ (Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας) και τη σύνοδο των Πρυτάνεων, κόντρα στη λογική της ΔΑΠ για συγκρότηση του ΕΣΥΦ (Εθνικό Συμβούλιο Φοιτητών), με ένα φοιτητικό κίνημα διάρκειας του οποίου η πανελλαδική δράση κατοχυρώνεται μέσα από τις ανοιχτές διαδικασίες των πανελλαδικών συντονιστικών των Γενικών Συνελεύσεων, των οποίων η δημοκρατική ανασυγκρότηση είναι ζητούμενο για την ΕΑΑΚ, καθώς και των ανοιχτών συντονιστικών επιτροπών τους. Ενάντια σε οποιαδήποτε προσπάθεια διάλυσης της ενιαιότητας των Φοιτητικών Συλλόγων και των διαδικασιών τους. Ενάντια της συγκρότηση κομματικών, αυτοαναφορικών δομών, που δρουν ενάντια στις Γενικές Συνελεύσεις και διασπαστικά ως προς τις μαζικές αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες των συλλόγων (π.χ. ΜΑΣ). Βασικός μοχλός και πυροκροτητής του φοιτητικού κινήματος αποτελεί το επιτυχημένο εγχείρημα των σχημάτων της Ενιαίας Ανεξάρτητης Αριστερής Κίνησης. Με ξεκάθαρο ηγεμονικό – πρωτοπόρο ρόλο στις πρόσφατες μεγαλειώδεις κινητοποιήσεις του, με διακριτό, ριζοσπαστικό και ανεξάρτητο λόγο και παρέμβαση μέσα στις σχολές κόντρα στις συνεχειακές λογικές, κόντρα στις παρατάξεις – ιμάντες μεταβίβασης κομματικών οδηγιών.

ΜΕ ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ, ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ – ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ, ΤΩΝ ΑΝΥΠΟΧΕΤΗΤΩΝ ΑΤΟΜΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ!

Στα είκοσι χρόνια της η Ε.Α.Α.Κ. έχει παίξει πρωτοπόρο ρόλο στον ορισμό και την οριοθέτηση μιας άλλης Αριστεράς, των ανυποχώρητων ανατρεπτικών αγώνων διάρκειας, που μορφώνει τους αγωνιστές μέσα στη φλόγα του κινήματος, ανεξάρτητα και σε ρήξη με την αστική ιδεολογία, που αναδεικνύει την ανάγκη για μία άλλη κοινωνία. Η Ε.Α.Α.Κ. έρχεται να εκφράσει και να συνδεθεί με το ευρύτερο αντικαπιταλιστικό ρεύμα που δυναμώνει στην κοινωνία. Θα προχωρήσει σε πρωτοβουλίες κοινού πολιτικού συντονισμού με όλα τα σχήματα στους εργασιακούς, εκπαιδευτικούς και μαθητικούς χώρους ώστε η Αντικαπιταλιστική Αριστερά να εμφανιστεί ενιαία και με τους καλύτερους δυνατούς όρους στους κοινωνικούς αγώνες της επόμενης περιόδου.

Το κίνημα έχει ανάγκη την αυτοτελή παρουσία της Αντικαπιταλιστικής Επαναστατικής Αριστεράς ιδιαίτερα τώρα που η ταξική επίθεση από του αστούς εντείνεται. Με επίγνωση των μέχρι τώρα αδυναμιών της η Ε.Α.Α.Κ επιδιώκει την εμβάθυνση της πολιτικής - ιδεολογικής σύγκλισης των δυνάμεών της σε βαθύτερο πολιτικό - ιδεολογικό επίπεδο, με χάραξη μίας μακροπρόθεσμης στρατηγικής για τα μέτωπα μέσω ενός δημοκρατικού μοντέλου οργάνωσης που θα διασφαλίζει την πολυφωνία και θα προάγει τη βαθύτερη πολιτική ενοποίηση, επιδιώκοντας πάντα τη σύνθεση και με στόχο το δεύτερο γύρο της νικηφόρας επανεμφάνισης του κινήματος, θα πρέπει να είναι το επίδοκο.

**ΕΝΙΑΙΑ
ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ
ΑΡΙΣΤΕΡΗ
ΚΙΝΗΣΗ**